

Til Helle Thorning-Schmidt

Finansministeren
20 AUG, 2010

Kære Helle Thorning-Schmidt

Jeg har med interesse fulgt debatten om Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis udspil "Fair Løsning". Det må imidlertid desværre konstateres, her flere måneder efter, at udspillet er blevet offentliggjort, at S og SF ikke har fremlagt brugbare og konkrete svar på de udfordringer, vi står overfor. Det gælder både de kortsigtede og de mere langsigtede udfordringer.

Med hensyn til de mere kortsigtede finanspolitiske udfordringer er vi jo i den situation, at Danmark – i overensstemmelse med reglerne i Stabilitets- og Vækstpagten - er kommet ind i EU's "procedure for uforholdsmæssigt store underskud" ligesom de fleste andre EU-lande.

Derfor har vi den 13. juli modtaget en henstilling fra EU (vedtaget af EU-landene), som blandt andet fordrer, at Danmark bringer underskuddet ned under 3 pct. af BNP snarest og senest i 2013, og at vi gennemfører en gennemsnitlig årlig finanspolitisk stramning på mindst ½ pct. af BNP i perioden 2011-2013, dvs. 1½ pct. af BNP i alt (svarende til nye budgetforbedringer for omkring 24 mia. kr.). Mine første spørgsmål til dig er derfor:

- Anerkender du de særlige spilleregler under "proceduren for uforholdsmæssigt store underskud"?
- Vil du sikre, at henstillingen indfris, herunder henstillingen om at gennemføre konkrete budgetforbedringer på ½ pct. af BNP i gennemsnit hvert år i årene 2011-2013?

Det ville jo være naturligt i og med, at dit parti løbende har støttet Stabilitets- og Vækstpagten og støttet de henstillinger, som andre lande i proceduren har fået, og som for alle lande med få undtagelser stiller krav om større stramninger end tilfældet er for Danmark.

- Mit tredje spørgsmål til dig er, hvordan du i givet fald vil indfri disse henstillinger om konkrete budgetforbedringer på 1½ pct. af BNP samlet set - dvs. 24 mia.. Det synes jeg danskerne har krav på at vide – helt konkret og i god tid før de går til stemmeurnerne. Og her nytter det altså ikke noget at henvise til "Fair løsning", som jo slet ikke anerkender denne opgave. Det handler specifikt om finanspolitikken i 2011, 2012 og 2013.

Regeringen har med genopretningspakken givet sit svar på udfordringerne i god tid, så vi sikrer troværdighed om dansk økonomi. Genopretningsaftalen indebærer både en reduktion af væksten i de offentlige serviceudgifter, besparelser på overførselsområder og en stigning i beskattningen. Det er upopulære, men nødvendige beslutninger, som bremser gældsopbygningen i Danmark, understøtter de meget lave renter vi har i dag til gavn for boligmarkedet og beskæftigelsen, og som giver os flere finanspolitiske handlemuligheder de næste år, end vi ellers ville have haft. Vi har valgt at indfri henstillingerne, fordi vi mener, at det er ansvarligt og rigtigt, og fordi de regler, som vi støtter at andre lande skal leve op til, naturligvis også må gælde os selv.

Med hensyn til de mere langsigtede udfordringer står vi med den opgave, at vi uanset EU-henstillingen skal sørge for at genskabe strukturel balance på de offentlige finanser og en holdbar finansiering af velfærdssamfundet. Det tager genopretningsplanen også er stort skridt i retning af.

I lægger i "Fair Løsning" op til, at der blandt andet skal komme et bidrag på 15 mia. kr. fra øget gennemsnitlig arbejdstid mv. Det er efter Finansministeriets (og De Økonomiske Vismænds) vurdering langt fra nok til at sikre, at de offentlige finanser hænger sammen – navnlig når I jo vil droppe genopretningspakken.

De 15 mia. kr. er penge, som I forventer på længere sigt, og altså ikke noget der kan hjælpe os med den kortsigtede udfordring som jeg lige har nævnt. Men de 15 mia. kr. er da et skridt på vejen. I siger, at det skal opnås via en trepartsaftale med arbejdsmarkedets parter. Det er imidlertid en stor udfordring at styrke den offentlige økonomi med 15 mia. kr. via tiltag på arbejdsmarkedet. Det svarer til en afvikling af efterlønnen eller 4 gange virkningen af at nedsætte dagpengene til 2 år.

"Fair Løsning" indeholder ikke konkrete tiltag, der bare tilnærmelsesvis kan skaffe 15 mia. kr. Og der er stor uenighed i fagbevægelsen. Lad mig blot nævne et par eksempler fra dagspressen. I Berlingske Tidende kunne man den 8/6 læse følgende citat fra Erik Jylling, formand for AC: *"Man konterer på forhånd, at arbejdsmarkedets parter velvilligt stiller op med 15 mia. kr. Det regnestykke har jeg svært ved at se, hænger sammen."* FOA's formand Dennis Kristensen fulgte op i et interview med Politiken den 12/6, hvor han er citeret for følgende: *"Jeg kunne ikke i min vildeste fantasi finde på at love nogen, at FOA's medlemmer vil arbejde 38 timer om ugen" samt at "LO kan ikke selv give et sådant løfte, fordi de ikke underskriver overenskomsterne, så jeg anser sådan et løfte for meget usandsynligt"*.

Derfor må jeg også spørge dig:

- Hvordan kan I regne med at indgå en trepartsaftale, som giver 15 mia. kr., når jeres plan ikke indeholder noget konkret, der kan give danskerne lyst til at arbejde mere, og når store dele af fagbevægelsen på forhånd skyder jeres plan ned?

- Og hvad vil I gøre, hvis det ikke lykkes at finde de 15 mia. kr. med fagbevægelsen?

Vi står i en vanskelig situation, hvor den danske velfærdsmodel og vores finansieringsgrundlag er udfordret. Derfor har danskerne krav på, at I lægger konkrete svar frem.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen